

VEZALKINE SANJE – drugačno jedro in zaključek

Vsak otrok ima v kakšnih čevljih vezalke in tudi Peter jih je imel. Ni jih preveč maral, ker vsakdo ve, da je vezalke težko zavezati. Ampak maral ali ne, tudi vezalke morajo živeti. In kdor živi, tudi sanja – to je kot pribito. In Petrovi vezalki se je sanjalo tole:

Vezalka je bila v puščavi, zato ji je bilo zelo zelo vroče. Mislila si je, da bo izgubila barvo zaradi tako močnega sonca. Mimo nje so hodile kamele in zelo čudni ljudje, saj so bili rjavi. Joj, vezalka je bila rumene barve kot pesek. Zato sta jo pohodili že dve kameli. Vezalka je ležala na tleh. Ko se je zbudila, je ležala na ledu na Antarktiki. Bilo ji je zelo mrzlo. Mislila si je, da bo zmrznila zaradi mraza. A ni, le v led se je zaletela, ker je v njem videla sebe in si mislila, da ima dvojčico. Spet je zaspala in se zbudila točno tam, kjer se je vse to začelo in to je dom.

Tako so se njene sanje končale. Vesela je bila, da je spet videla svojo sestro, najboljšega prijatelja čevlja in njenega lastnika Petra.

Ela

VEZALKINE SANJE – nadaljevanje zgodbe

Nadaljevala je Eva...

Vse skupaj je stresel v steklen kozarec in tam je vezalka z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhamo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom. V trenutku pa se je spomnila, da jo bodo pojedli, če ne zbeži. Takoj ko so jo dali na krožnik, je vstala in začela bežati. Ko je mama videla vezalko, se je prestrašila in stopila na stol, začela je kričati. Ko se je Peter ozrl, je zelo čudno pogledal in si rekel: »Ali ni to moja vezalka?« Stekel je za njo na dvorišče. Vezalka je z lahkoto preskočila ograjo in stekla v park in Peter seveda za njo. V parku je Peter vezalko lovil do večera. Ko jo je ujel, sta bila čisto izmučena. Peter je vezalki povedal, da ne sme več tako zbežati. Na koncu se je vse dobro končalo. Peter je vezalko zavezal v svoj čevelj tako močno, da se ni več mogla odvezati. Vezalka pa je rekla: »Ne skrbite, dogodivščin še ni konec.«

Nadaljeval je Ian...

Vse skupaj je stresel v stekleni kozarec in tam je vezalka z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhamo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom. Ko je vezalka čakala in čakala, ji je postalo dolgčas, skušala je priti ven, a ji ni uspelo. Potem, ko je Peter odprl kozarec, je hitro skočila ven in pobegnila iz kuhinje. Priskakljala je na dvorišče in srečala mačko.

Mačka jo je čudno pogledala in jo vprašala: »Kam, pa kam vezalka?«

»Pogledat grem tja čez breg,« je odgovorila vezalka.

Ko je prišla čez breg, je srečala polža. Polž jo je vprašal, kam gre. Odgovorila mu je, da je namenjena sem. Polž je povedal, da je tu zelo lepo. Ko si je vse ogledala, je odšla domov. Ko je prišla, jo je Peter iskal. Ko jo je našel, jo je vprašal, kje je bila. Ni mu odgovorila.

Vzel jo je v roko in jo zafrcil nazaj v čevelj. Potem je živela v čevlju do konca svojih dni.

Nadaljeval je Jaka K....

Vezalko je Peter skupaj z rezanci vrgel v lonc z vročo vodo. Vezalka je mislila, da je v loncu z vročo vodo bolj prijetno. Ker je bila voda zelo vroča, je začela skakati in kričati. Peter je ravno takrat gledal v lonc, zato je odmaknil pokrovko in ven dal vezalko. Čudno je gledal, kaj je s tem rezancem narobe. Ko je dobro pogledal, se je spomnil, da ima take vezalke na čevljih. Šel je pogledat, če ima še na čevljih vezalko. Videl je, da na enem čevlju nima vezalke, zato jo je zataknil in zavezal na čevelj. Vezalka se nikoli več ni premaknila.

Nadaljevala je Vita...

Vse skupaj je stresel v steklen kozarec in ta vezalka je z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhamo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom. Peter je v juho dal zadnjo porcijo in v tej porciji je bila vezalka ter njeni lepi rumeni prijatelji. Ampak, ko je vezalka začutila vročino, se je ustrašila, da se bo spekla in zato je vzela svojo najboljšo prijateljico in odšla v širni svet. Nekaj dni sta se zabavali, nato pa je prišel orel in zgrabil njeno prijateljico. Mala vezalka je bila žalostna, saj ni imela nobenega prijatelja. Spet je zagledala roza vezalko, ki je rekla »Živijo, zaljubljena sem vate«, ampak ona se ni zmenila zanjo in jo je popihala za orlom. Hodila je po klancu navzdol in nato po klancu navzgor, vse, da bi našla svojo prijateljico. Nato je prišla do neke votline in od tam se je slišalo dretje »pomagajte, prosim, zelo vas prosim«. Vezalka je prepoznala glas in mu sledila. Jama je bila neskončna, ampak vedno bolj je slišala glas svoje prijateljice. Ko je le prišla v sobo, kjer je bila prijateljica, je opazila, da orla ni nikjer, zato je prijateljico odvezala in skupaj sta tekli, da ju orel ne bi ujel. Skoraj sta se izgubili, a sta naenkrat videli svetlobo. Tekli sta proti njej. Ko sta bili doma, sta si oddahnili in si pripovedovali zgodbe, kako je bilo na strašnem potovanju.

Nadaljeval je Jaka V...

Vse skupaj je stresel v steklen kozarec in tam je vezalka z drugimi rezanci ponosna čakala, da jo skuhamo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom. Fant je opazil, da je v juhi vezalka. Povedal je mami, ki je rekla naj bo malo bolj pozoren, kaj daje v juho in ne gleda v telefon medtem, ko dela kosilo. Mama mu je naslednji dan vzela telefon, ker je cele dneve doma in gleda v telefon. Fant je bil zelo jezen in užaljen, ker je mislil, da ga je nekdo ukradel in ne bo mogel biti več na telefonu. Fant je rekel: » Zdaj ne bom mogel poklicati prijatelja, da greva skupaj igrat igrice.« Nekega dne mu je mama rekla:« Pojdi se ven igrat, saj imaš rolko.« V skejtarskem parku je spoznal nove prijatelje. Hodil je vsak dan v skejtarski park. Nekega dne se je močno poškodoval, povsod je bila kri. Zlomil si je obe nogi. V bolnišnici je bil en mesec. Ko je prišel domov, mu je dala mama nazaj telefon, a mu je omejila čas.

Nadaljeval je Bor...

Vse skupaj je stresel v steklen kozarec in tam je vezalka z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhamo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom. Peter ni vedel, da je bila med rezanci tudi vezalka. Vse skupaj je dal na krožnik, ga pokril s pokrovko in šel kuhat juho. Vezalka se je stegovala in gledala ven, kaj Peter dela. Komaj je čakala, da jo Peter vzame v roke. Vendar je on kuhal še naprej. Bilo ji je dolgčas, ker se ni igral z njo.

Potem pa je dvignil pokrovko, z rokami premešal rezance in videl, da je med rezanci tudi vezalka. Vprašal se je, kako je prišla na krožnik. Vzel jo je ven in položil na pult. Rezance na krožniku je prelij z vročo juho. Vezalka je bila žalostna, ker ni bila kuhana v juhi.

Potem pa si je mislila, saj nisem rezanec, ki bi končal v juhi. Jutri se bom igrala s Petrom. Do konca dneva se vezalka ni več pritoževala in še vedno je mislila, kako je bila neumna, ker je mislila, da je rezanec. Sedaj se je zabavala biti spet na čevlju.

Nadaljevala je Katarina...

Vse skupaj je stresel v steklen kozarec in tam je vezalka z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhamo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom. Ko je Peter juho dajal na krožnike, je dobil vezalko na krožnik. Ni vedel, da v njegovem krožniku plava vezalka, zato je z žlico zajel juho in jo dal v usta. Takoj, ko je začutil nekaj mehkega, je to izpljunil iz ust. »Vezalka, kaj pa ti delaš v moji juhi?« je vprašal Peter. Vezalka mu nič ne odgovori in se odplazi na svoje mesto, na čevelj. Naslednje jutro gre vezalka spet na vrt. Tam sreča deževnika. »Živijo, rožnata vezalka. Bi bila moja prijateljica?« je vprašala vezalka, a deževnik je ni slišal. Vezalka se mu je približala in ga vprašala še enkrat. »Ja!« je odgovoril deževnik.

Postala sta najboljša prijatelja. Tako je vezalka vsako jutro šla na vrt, se igrala z deževnikom, zvečer pa odšla počivat na čevlj.

Nadaljevala je Lona...

Bla, bla, bla, to me sploh ne zanima, je rekla vezalka in zlezla nazaj v hišo. Prilezla je v kuhinjo, tam pa je Peter ravno sek sek sek delal rezance. Rezanci so bili dolgi in rumeni kot kakšne vezalke. Nekaj jih je padlo na tla, Peter se je sklonil, da bi jih pobral, pri tem pa je pobral tudi vezalke. Vse skupaj je stresel v steklen kozarec in tam je vezalka z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhamo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom.

Vezalk je bilo vroče v steklenem kozarcu. Želela si je skočiti ven iz lonca. Ker ni gledala, kam bo skočila, je padla na tla. Peter pa je že iskal svojo izgubljeno vezalko. Poskušala je skočiti nazaj na kuhinjski pult, vendar ji ni uspelo. Potem je na robu pulta zagledala škatlo, polno špagetov. Skočila je do škatle s špageti, da so se vsi špageti stresli po tleh. Peter je pobral špagete in z njimi tudi vezalko in jih vrgel v lonc vrele vode. Vezalka se je skupaj s špageti skuhalo in bila postrežena na mamin krožnik. Še predno jo je mama uspela zaliti s paradižnikovo omako, jo je opazil Peter in jo umaknil s krožnika. Po kosilu je

Peter vezalko napeljal nazaj v svoj čevelj. Vezalki je bila pustolovščina tako všeč, da si je želela, da bi jo lahko kmalu spet ponovila.

Nadaljevala je Anja...

Peter je delal rezance, ki so bili rumeni kot njegova vezalka. Nekaj mu jih je padlo na tla. Vezalka je odšla pogledati, kaj je na tleh in Peter jo je, po nesreči, vrgel na pladenj z rezanci, ki so bili za v juho. Hotela je pobegniti, vendar si ni upala, saj je bil pred izhodom velik požrešen pes. Vezalka se ga je zelo ustrašila. Želela je pobegniti, vendar je Peter prijel pladenj, na katerem je bila vezalka, in ga nagnil nad juho. Vezalka je bila takrat zelo prestrašena. Že se je hotela posloviti od narave in čevlja, na katerem je bila. A nenadoma se je nekaj zaslislalo pred vrati. Peter je odšel preveriti zadevo. Vezalka je imela priložnost pobegniti, vendar je Peter hitro prišel nazaj v kuhinjo. Samo močen veter zunaj, ki je skoraj odpihnil stol Petrove babice, ni omogočil vezalkinega pobega. Pobeg ni bil mogoč. Nenadoma je zagledala svojo prijateljico. Prihajala je skozi vhod in se plazila in skrivala pred psom in Petrom. Vezalkina prijateljica je bila modre barve. Prišla je do pladnja, kjer je bila njena prijateljica. Prijeli sta se za roki in se držali zelo močno. Peter je videl, da je modra vezalka na pladnju, zato jo je odstranil. Z rumeno vezalko, ki sta se držali za roke, sta se skupaj izvlekli iz godlje. Peter ni opazil, da ko je povlekel modro vezalko, je hkrati potegnil še rumeno vezalko, ki je izgledala kot rezanec.

Izkazalo se je, da jima je uspelo pobegniti. Vsaka se je zavezala nazaj na svoj čevelj in tako so živeli srečno do konca svojih dni. Petrova juha pa ima v sebi še vedno smrad od vezalke.

Nadaljevala je Mina...

Vse skupaj je stresel v steklen kozarec in tam je vezalka z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhamo v juhi in da pride na porcelanasti krožnik z zlatim robom.

Ko je skuhal rezance in jih dal na krožnik je med njimi opazil vezalko. Vprašal se je, kako je prišla v juho in jo dal ven. Dal jo je v škatlo za najdene vezalke. Vezalka je bila spet ujeta kot prej, le da je dobila nove prijatelje. Skupaj s svojimi prijatelji se je vezalka izmuznila ven iz škatle. Nato jo je nekdo začel premetavati iz enega konca sobe na drugega. Kot da to ni bilo dovolj, jo je začel še gristi. Peter je videl, da se mucka z nekom igra. To je bila njegova vezalka. Vzel jo je in dal nazaj v čevlje. Vezalka si je oddahnila in pomislila - najlepše je v čevljih.